Svetba v Kani Galilejski in očišenje templja

10. Povezava prvega in drugega poglavja. Gospod s svojimi štirimi učenci doma pri starših. Jožef je umrl. Marijini zmotni pogledi na Mesijevo delovanje. Jakob, Janez in Tomaž sprejeti za apostole. O duhovni ponazoritvi. dogajanja na svatbi v Kani. Tri stopnje prerojenja. Jan 2, 1-5

1. In tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam.

1 »In«, ki se pojavi takoj na začetku prve vrstice drugega poglavja, nakazuje, da sta obe poglavji med seboj povezani; to je jasno že iz okoliščine, da je bila ta svatba v neki družini, ki je bila prijateljsko zelo povezana z Jožefovo hišo, že omenjenega tretjega dne, računano od dneva, ko sem s svojimi - dotlej samo štirimi učenci zapustil Bethabaro, in nato preživel ves dan v njihovi družbi, v hiši že umrlega Jožefa, pri materi Svojega telesa, ki se je z drugimi Mojimi brati močno trudila in skrbela, da bi nas kar najbolje pogostila.
2 Kajti Marija je v svojem srcu dobro vedela, da je prišel Moj čas, da začnem nastopati in delovati kot obljubljeni Mesija; ni pa vedela, kako bo to delovanje potekalo. Tudi ona je še zmeraj verjela, da bodo Rimljani izgnani. Da bo vzpostavljen mogočen Davidov prestol in bo na podlagi tega njegov ugled, neovrgljiv in nepremagljiv, božansko veličasten in odslej brez konca.
3 Dobra Marija in vsi Moji zemeljski sorodniki so si še zmeraj predstavljali Mesija kot zmagovalca nad Rimljani in drugimi sovražniki obljubljene dežele; najboljši so si obljubljenega Mesija predstavljali skoraj tako, kot si dandanes mnogi izmed sicer poštenih ljudi ustvarjajo povsem napak zamišljeno tisočletno pravično dobo. Toda ni še prišel čas, da bi si ga lahko predstavljali drugače.
4 Ker so si torej moji domači, začenši z Marijo, predstavljali prihodnjega Mesijo tako, upravičeno domnevamo, da tudi druge prijateljske družine niso mogle imeti boljše predstave.
5 In prav zaradi tega so tudi v mnogih družinah namenjali največjo pozornost Meni in vsem, ki sem jih označil kot Svoje učence. Zato sta se tudi Jakob in Janez odločila, da postaneta Moja učenca, da bi potem skupaj z Menoj vladala ljudstvom zemlje! Kajti tudi ta dva sta pozabila že marsikaj, kar sem jima velikokrat precej jasno napovedal v Svojem otroštvu.

2. Na svatbo pa je bil povabljen tudi Jezus in Njegovi učenci.

6 V skoraj vseh boljših hišah po vsej nazareški okolici, in celo skoraj v vsej Galileji, so Me imeli za tistega, ki jih bo kmalu osvobodil izpod rimskega jarma. Tako so razmišljali seveda šele zadnjih nekaj mesecev, ko sem spet marsikaj ukrenil, kar je na to ukazovalo. V prijateljskih hišah so spet začele oživljati obljube, ki so se nanašale tudi Name in so osemnajst let spale ali bile pozabljene. Zato sem bil tudi Jaz

s Svojimi učenci, z materjo Marijo in množico drugih sorodnikov in znancev povabljen celo v Kano, staro mestece v Galileji, nedaleč od Nazareta, na zelo ugledno svatbo; na njej je bilo prav veselo, tako da so Mi štirje učenci iz Bethabare rekli:
7 »Gospod! Tukaj se živi veliko boljše kot v Bethabari! Ubogi Janez bi bil morda tudi zelo vesel, če bi lahko namesto svoje strahotno slabe hrane - največkrat nekaj poparjenih kobilic in med divjih čebel - vsaj enkrat v življenju pojedel takšen obed?!« (V tej okolici kot tudi v Arabiji je vrsta kobilic golobje velikosti, ki se pripravljajo in jedo tako kot pri nas raki.)
8 Jaz sem jim na to odgovoril: »Zdaj še ne morete razumeti, zakaj mora Janez tako živeti, kajti mora živeti tako, sicer se Pismo ne bi izpolnilo. Kmalu pa bo prišel v boljše življenje. Jeruzalem ne bo več dolgo dopustil, da bi opravljal svoje poslanstvo v puščavi; odslej se bo manjšal, zato da bo drugi raste!!
9 Andrej, kaj pa je z učencem, ki je bil s teboj prvič pri Meni? Ali bo prišel za nami ali pa bo ostal v Bethabari?« Andrej pravi: »Glej, že prihaja, marsikaj je še moral urediti.« - »Tako je prav!« rečem Jaz, »kajti kjer je Kefa, tam mora biti tudi Tomaž.« Andrej pravi: »Ja, to je njegovo ime! Poštena duša, pri tem pa zmeraj zbegan in poln dvomov; kar pa dojame, tega nikdar več ne opusti, čeprav je izredno radodarnega srca. Zaradi te svoje radodarnosti je tudi dobil ta vzdevek. - Že prihaja, Gospod, ali naj ga pokličem noter, tega dvojčka?« »Seveda,« pravim Jaz, »kajti kdor pride v Mojem imenu, naj bo povabljen na svatbo kot gost!«

3. In ker je vino pošlo, reče Marija Jezusu: »Vina nimajo več.«

10 Po tedanjem običaju bi morali novemu gostu, ki pride, izreči dobrodošlico s kozarcem vina. Marija pa je že pred tem opazila, da je zaloga vina že pošla in da novemu gostu ne bo mogoče izreči dobrodošlice po stari navadi. Zato Mi skrivaj reče: »Toda Moj ljubljeni sin, to bo pa hudo nerodno. Vina nimajo več! Ti bi ga gotovo lahko priskrbel (vsaj za tega novega gosta)?«

4. In Jezus ji odvrne: »Kaj hočeš od mene, žena? Moja ura še ni prišla.«

11 Nato Jaz odgovorim Mariji zelo dvoumno - pred vsemi gosti, vendar zelo nežno, tako kot je bilo tedaj v navadi predvsem okrog Nazareta. »Žena (mati)«, ji rečem, »to ni Moja in tvoja skrb! Kot povabljeni gost še nisem na vrsti, da bi skrbel za vino, moj čas še ni prišel!« - (V tistem času in tistem okolju je namreč moral vsak povabljen moški gost prinesti na svatbo prostovoljni dar vina za davek. Pri tem pa je bilo treba upoštevati določen red, najprej so popili darove najbližnjih sorodnikov, in šele ko je

zmanjkalo teh, so po vrsti jemali darove povabljenih, ki niso bili v krvnem sorodstvu.) Marija pa je vedela, da je zaloga vina že pošla, zato se je obrnila Name, posebno ker je prihajal novi gost, za njegovo dobrodošlico pa ni bilo niti kaplje vina več, in Me pozvala, naj tokrat ne upoštevam običajnega vrstnega reda. Kajti mati le ob takšnih priložnostih zelo veliko dala na stare dobre običaje. Čeprav temu nisem bil preveč naklonjen, je vedela, da sem ji zmeraj vsako željo izpolnil.

5. Njegova mati reče strežnikom: »Kar koli vam reče, storite.«

12 In tako je z velikim zaupanjem Vame rekla strežnikom: »Karkoli vam reče moj sin, storite!«
13 Toliko je pravzaprav zgodovinskega v teh vrsticah drugega poglavja; v teh zgodovinskih dogodkih pa se skriva duhovni in zato tudi preroški pomen, ki ga je mogoče zlahka razbrati z notranjo miselno zmožnostjo.
14 Ni mogoče prezreti, da je med to svatbo, ki je bila tretji dan po Moji vrnitvi iz puščave pri Bethabari, in Mojim vstajenjem, ki se je zgodilo prav tako tretji dan po Mojem križanju, očitna podobnost?
15 S to svatbo je bilo torej preroško naznanjeno, kaj se bo čez tri leta zgodilo z Menoj, in v nekoliko širšem pomenu, da bom kot večni ženin po treh letih zanesljivo obhajal pravo svatbo z vsemi Svojimi verniki in tistimi, ki me resnično ljubijo ob njihovem prerojenju za večno življenje!
16 V splošnem praktičnem pomenu pa spričuje ta svatba, ki je bila tri dni zatem, ko sem se vrnil iz puščave, tudi tri stopnje razvoja, ki jih mora prestati vsak človek, da doseže prerod duha ali svatbo večnega življenja v veliki Kani nebeške Galileje.
17 Te tri stopnje razvoja so: Najprej premagovanje mesa, nato očiščenje duše z živo vero, ki se kot živa mora potrditi z dejanji ljubezni, sicer je mrtva, in nazadnje obuditev duha iz groba sodbe, najboljša prispodoba tega pa je Lazarjevo obujenje. Kdor nekoliko razmisli o tej osvetlitvi, bo zlahka razumel tudi nadaljevanje.
18 Ker smo razložili duhovni pomen zgodbe o svatbi na splošno, se bomo povrnili k nadaljnjemu poteku svatbe in nazadnje obdelali posebne prispodobnosti.

11. Dogajanje na svatbi v Kani. Vinski čudež. Petrova izpoved; Gospodovo pričevanje o Svojem poslanstvu. Pomembna Petrova zdravica. O prispodobnosti. Jan 2, 6-11.

6. Tam pa je stalo šest kamnitih vrčev za vodo, pripravljenih za judovsko obredno umivanje; držali so po dve ali tri mere.

1 Potem ko je Marija rekla strežnikom: »Kar koli vam On reče, storite!«, sem tudi Jaz rekel strežnikom, naj napolnijo z vodo tistih šest kamnitih vrčev, ki so bili pripravljeni za judovsko obredno umivanje; tega se prav Nazarečani in Kananejci *(Kanaanci)* niso več dosledno držali, zato so bili tudi ti vrči, od katerih je vsak držal po dve do tri mere, postavljeni bolj za okras kot za uporabo.

7. Jezus naroči: »Napolnite vrče z vodo!« In napolnijo jih do vrha.

2 Strežniki so to takoj storili, toda bolj zato, da bi se novi gost po starem običaju lahko umil in očistil. - Gost je vstopil in posadili so ga za mizo, ne da bi si poprej umil roke. To je zbudilo pozornost strežnikov in drug drugega so spraševali: »Le zakaj smo morali te težke vrče napolniti z vodo? Ta gost vode ne uporablja, mi pa smo morali po nepotrebnem delati!« Nato jim Jaz pravim: »Prej bi vprašali, pa se zdaj ne bi pritoževali. Ali niste slišali, kaj Mi je rekla Marija, namreč da gostje nimajo več vina? Čeprav Moj čas niti po navadnem redu niti duhovno še ni prišel, pa sem vendar, da bi razodel veličastvo Njega, o katerem pravite, da je vaš Bog, pa Ga še nikoli niste spoznali, vodo v vrčih, ne morda s čarovnijo, temveč samo z Božjo močjo, ki je v Meni, spremenil v vino.«

8. In Jezus nato reče strežnikom še naprej: »Zajemite zdaj in nesite kuharju!« In nesli so mu.

3 »Zajemite zdaj poln kozarec in nesite najprej poskusit starešini (kuharju); in pove naj, kaj meni o vinu!« - Strežniki, osupli zaradi tako spremenjene vode, takoj odnesejo vino pokusit kuharju.

9. Ko je kuhar pokusil vino, ki je prej bila voda, in ni vedel, tako kot strežniki ne, od kod je, je poklical ženina.

4 Kuhar začudeno pogleda, pokliče k sebi ženina in mu reče: »Menda še ničesar ne veš o redu!?«

10. In mu reče: »Vsak postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo, s slabšim, ti pa si dobro vino prihranil do zdaj.«

5 »Ali ne postavi vsakdo pred goste najprej dobro vino; ko so že nekoliko pijani in njihov okus otopi, pa slabše? - Ti pa delaš prav nasprotno !«
6 Ženin je odvrnil: »Govoriš kot slepec o barvi! Glej, to vino ni bilo pridelano nikjer na zemlji, temveč je prišlo na našo mizo kot nekoč mana, iz nebes; zato je seveda veliko

boljše kot vsako vino, pridelano kjer koli na zemlji!«
7 Pravi kuhar: »Me imaš za norca ali pa si nor sam? Le kako bi lahko prišlo vino iz nebes na tvojo mizo?! Za mizo bi moral sedeti sam Jehova ali pa vsaj njegov služabnik Mojzes!«
8 Pravi ženin: »Pridi in se prepričaj!«
9 Kuhar gre pri priči z ženinom v obednico in si ogleda teh šest vrčev, polnih najboljšega vina. Ko se tako prepriča o čudežu, reče: »Gospod, odpusti mi moje grehe! Kat takega lahko stori samo Bog in Bog mora biti tukaj med nami! Česa takega ne zmore noben človek.«
10 Zdaj pa so vino postavili pred goste, in ko so ga poskusili, so vsi zatrjevali: »Takšno vino se ne prideluje v naših krajih! - To je res nebeško vino! Slava tistemu, ki mu je Bog dal takšno moč!«
11 Nato so v zdravici Meni in novemu gostu Tomažu zaželeli srečo in dobrodošlico.
12 Vsi, ki so bili na tej svatbi, so zdaj popolnoma trdno verovali, da sem Jaz nezmotljivo obljubljeni Mesija..
13 Peter pa Mi je skrivaj rekel: »Gospod, dovoli, da zopet odidem. Kajti Ti si sam Jehova, kot je o Tebi napovedal Tvoj služabnik David v svojih psalmih; jaz pa sem ubogi grešnik in povsem nevreden Tebe.«
14 Jaz mu rečem: »Če se imaš za nevrednega, da bi hodil ob Moji strani, kdo meniš je potem tega vreden? Glej, nisem prišel k močnim, če sploh kje so, temveč samo k slabotnim in bolnim. Kdor je zdrav, ne potrebuje zdravnika; samo bolni in slabotni ga potrebuje. Zato kar veselo ostani pri Meni, kajti grehe sem ti že zdavnaj odpustil, in četudi boš grešil ob Meni, ti bom znova odpustil; kajti ne v tvoji moči, temveč v tvoji slabosti, zato ker si Me spoznal in si že zdaj skala v veri, boš postal popoln, deležen milosti od zgoraj!«
15 Ko ga tako poučim, se Peter razjoče in Mi navdušeno reče: »Gospod, če bi Te vsi zapustili, Te jaz ne bom, kajti Tvoje svete besede so resnica in življenje!«
16 Po teh besedah se Peter vzdigne, vzame čašo in govori: »Blagor ti, Izrael, in trikrat blagor nam! Priče smo, da se je obljuba izpolnila. Bog je obiskal svoje ljudstvo. Kar je bilo težko verjeti, se je zdaj izpolnilo pred našimi čuti! Ni nam več treba klicati iz globočine v višino; kajti najvišja višina je prišla k nam v najglobljo globino naše bede! Zato vsa čast Njemu, ki je med nami in nam je dal to vino iz Svoje moči in milosti, da bi verovali Vanj in v Njem častili Boga!« - Nato pije Peter in vsi mu nazdravljajo in govorijo: »Ta je pravi mož!«
17 Bolj skrivaj Jaz pravim Petru: »Tega ti ni odkrilo tvoje meso, temveč Oče, ki je v Meni, je to razodel tvojemu duhu. Toda odslej še zadržuj svoj glas; prišel pa bo čas, ko boš moral kričati, da te bo lahko slišal ves svet!« - Nato so se gostje spet pomirili in

odtlej vsi verovali Vame in v Meni videli resničnega Mesija, ki je prišel, da bi jih osvobodil sovražnikov.

11. To je bilo prvo znamenje, ki ga je Jezus storil, in to v Kani v Galileji, in razodel svoje veličastvo. In Njegovi učenci so zdaj trdno verovali Vanj.

18 To je bilo tudi prvo izredno znamenje, ki sem ga ob začetku velikega odrešenjskega dela naredil pred očmi mnogih, in v tem znamenju pokazal, četudi zastrto, naslednje veliko delo; toda tega ni dojel nobeden iz družbe. Kajti tako kot je Moj post v puščavi naznanjal preganjanje, ki sem ga v Jeruzalemu doživel s strani templja, in Janezov krst Mojo smrt na križu, tako je ta svatba nakazovala Moje vstajenje, in to znamenje je bilo podoba prerojenja duha za večno življenje.
19 Tako kot sem spremenil vodo v vino, bo tudi človekova naravna čutnost spremenjena v duha po besedi iz Mojih ust, če bo po njej živel!
20 Toda vsak mora v svojem srcu natančno izpolniti nasvet, ki ga je Marija dala strežnikom, ko je rekla: »Kar koli vam reče On, to storite!«, potem bom tudi Jaz na vsakem izmed vas storil to, kar sem storil v galilejski Kani, namreč pravo znamenje, po katerem in iz katerega bo vsak, ki živi po Moji besedi, laže prepoznal vnovično rojstvo duha v sebi.

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 1